

BRACARÆ AVGVSTÆ.

BRACARÆ AVGVSTÆ.
 Racaræ vnam de antiquioribus Hispaniæ vrbib. à Gallis Celtis, cognomen-
 to Braccatis, fuisse conditam, fama est, anno ante virginem partum du-
 centesimo nonagesimo. Hanc annorum 40 obsidionem tandem expugna-
 tam subsua ditione, anhis ferè quingentis Romanis tenuere, cui & Augustæ
 nomen indiderunt. Fuit in hac vrbe primum Iuridicus conuentus, vnum è
 septem, ceterioris Hispaniæ veteri more instituto que Romano, vnde aucto-
 re Plinio vrbes quatuor & viginti pte consueverant. Hinc ab Anto-
 nino Pio quinque itinera militaria in varias Hispaniæ partes describuntur. Hanc vrbem Auso-
 nius poëta diuitem, atque opibus florentem vocat. Sed & priscis maiorum annalibus perscri-
 ptum extat, Regum Sucorū antiquam, sedem fuisse Bracaræ annis 70 supra cétum, & sub Go-
 this annis 127 floruisse, quam & Alfonsus huius nominis primus, cognomento Catholicus, Hi-
 spanorum Rex primam inter omnes Hispaniæ Metropolitanas vrbes, ex Saracenorum tyranni-
 de in pristinam libertatem vindicauit, anno 740. Hic Regum Portugaliæ primus sator Henricus
 Comes (Guidonis Comitis Vernoensis & Brionensis filius) Alfonsi Henrici primi Lusitaniae
 Regis pater, in templo maximo, quod ipse erexerat, sepultus est. Sed longè maius vbi decus è re-
 bus sacris accedit. Nam Christi Opt. maximi fidei complexa est, D. Petro S. Iacobi Maioris di-
 scipulo prædicante, vix post annum decimū, quo idem Dominus subacta morte in celum victor
 ascéderat. Colit igitur Bracara, vt patronum, eundem Diuī Petrum martyrem suum primum
 Archipræsulem, vna cum tribus alijs suis itidem S. Pastoribus, Martino, Fructuoso, & Gerardo,
 quibus veluti quatuor columnis Bracarensis Ecclesia fulcit & fulget. Multum sanguinis olim
 pro Christo effudit, diues octo Sanctorum corporibus, alijsq; innumeris reliquijs, ornata tem-
 plis, nobilitata Patrum Concilijs, decorata sodalitijs ritè institutis, totius Hispaniæ primatū an-
 tiquissimo iure sibi vendicat; qua de re cum Tolerana sede vetusei lis est, & contentio, cuius me-
 minit Honorius III. in cap. Coram, De in integrum restitut. Quæ tamen lis ab eiusdem Pont.
 Max. tempore ad nostram vsque ætatem silet. Posita est Bracara in ea parte regni Portugaliæ, quæ
 regio Interamnis dicitur, à duobus, quibus clauditur, fluminib. Durio & Minio memorabilibus.
 Est in quinto climate, gradus habens longitudinis 6, latitudinis duos & quādraginta ac semis, di-
 statque ab Oceano leucas quinque. Ciuitas pleno iure suo Archiepiscopo paret, siue spiritualem
 iurisdictionem spectes, siue temporalem, multò quondam frequentior, nunc incolarum nume-
 rat, ad duo millia. Fruitur magna cæli, aërisque clementia, insigni agrorum vbertate, & amoeni-
 tate quod ei beneficium commune est, cum hac tota regione Interamni. Hæc & alia complura de
 hac vrbē scitū digna in nostra Metropoli Bracarensi inuenies, quam Deo dante in lucem edere
 meditamus illustrissimi primatis Augustini auspicijs, cuius etiā iussu & auctoritate vniuersam
 dicecēsim perlustrauimus, & in tabula non omniō negligenter expressimus montes, vrbes, flu-
 uios, oppida, parœcias, ædicularias, ac itinera geographicā delineantes.

Hæc Gaspar Aluarus Machiadia, Historiographus S. Bracarensis Ecclesiæ.

A. Alestes fluuius, cuius fontes in Spino monte, quatuor à Brac. Aug. miliaribus distant,
 vallem amœnissimam vrbì adjacentem irrigat, multis hortis, pomar. js, pratis, vitidarijsque excul-
 tam. Illud mirabile, arborem nullam ex Medicæ Mali generibus creat, quibus alioqui hæc tota
 Prouincia abundat. Vrbem alluit, atque in Auum, maioris famæ fluuium prope antiquum op-
 pidum Villam Comitis influit, Hunc & falsò quidam Zethen vocant.

B. Via, in Vimarianum oppidum S. Pontificis Damasi ortu clarissimum. Hæc via vna
 est ex quatuor, quas Ant. Imp. Bracara Asturicam deictispsit.

C. Via antiqua Imperatoris Antonini, in aquas calidas, vulgo Orense.

D. B. Annæ ædicula, quam columnæ xii à Prætoribus Ro. varijs quondam in locis
 erectæ, literisque incisæ, cingunt, atque exornant.

E. Fons amœnissimus in medio luci, quæ & Sylva Primalis, perdicum ac leporum
 abundantia celebris.

F. Vrbis præsidium.

G. Seminarium Adolescentum, ad normam Tridentini Concilij erectum.

H. In hunc locum Reuerendiss. Augustinus Archiepiscopus, nouum sacrarum vir-
 ginum cœnobium transfert.

I. In hoc loco, quondam Romanorum cœmiterium fuisse creditur, Nunc, Campus
 Viriæ dicitur.

K. Hæc via vna ex quatuor est, quas Ant. Imp. Brac. Asturicam descriptis.

L. Hic Vrbis Arcum Romanorum tempore fuisse fama est.

M. S. Sebastiani ædicula, vbi forum Romanorum fuisse constat,